

Pünkösdi beszámoló
2023. május 27.

Amióta létezik a Betánia Közösség, azóta legfontosabb ünnepünk a Pünkösd. Idén ennek helyszíne a Kisköszeg utca volt, vagyis a Pécsi Imádság Háza.

Virrasztásunk este hét órakor szentmisével kezdődött, melyet Kajtár Edvárd atya tartott. A mise kissé rendhagyó módon zajlott, Edvárd atya fontosnak tartotta ugyanis, hogy elmagyarázza nekünk a nemrég megváltozott liturgikus elemek lényegét, szimbólumait. Például, hogy ezentúl majd többet állunk a szentmisén, mint ülünk, aminek háttérében többek között az áll, hogy megállhatunk Isten előtt, szabad Óhozzá állva közeledni, Óhozzá állva szólni.

A szentmise után szentségimádás következett. Az Oltáriszentség előtt is másképp voltunk most: sok csenddel, hogy engedjük Istennek, Ő beszéljen hozzánk. Az elmélyülést Vianney Szent János gondolatai segítették, amik a Szentlélekről szóltak. Íme néhány idézet:

- Akiket a Szentlélek vezet, a boldogság sok formáját tapasztalják magukban.
- Valahányszor jó gondolatunk támad, az a Szentlélek Isten látogatása.
- Szentlélekkel mindent valóságos arányaiban látunk: látjuk, milyen nagy a legkisebb tett is, amit Istenért teszünk, és milyen nagy a legkisebb véték is.
- Ha nem a Szentlélek vezet, hiába fáradozunk, bármit teszünk, minden értelmetlen és íztelen.
- Mondjuk minden reggel: „Istenem, küldd el Szentlelkedet, hogy megtanítson, milyen vagyok én és milyen vagy Te!”
- A lélek, amelyben a Szentlélek lakozik, sohasem unott az Isten jelenlétében, szeretetet lélegez felé.
- Szentlélek a mennyországba akar vinni, csak mondjunk igent, és engedjük, hogy elvigyen oda!

Ez után dicsőítés következett. Imádatunk nincs dalok nélkül. Most vezette először a dicsőítést egy fiatal, 17 éves lány. Olyan jó látni és tapasztalni, hogy Isten hívja a fiatalokat elkötelezetten szolgálni! Ezt élhettük meg mindannyian, akik jelen voltunk.

22 óra körül egy kis technikai szünetet tartottunk, ekkor a kisgyermekes családok nagy része hazament, a legelszántabbak viszont maradtak, haza sem lehetett volna küldeni minket.

Az este második része tanítással indult. A Szentlélek különböző szimbólumairól kaptunk képeket:

- Isten ujjá - a szabadítás jelképe („de ha én az Isten ujjával űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor már közel van hozzátok az Isten országa.” Lk 11,20)
- Isten keze - a gyógyítás jelképe (Lk 13,13)
- Felhő - az Isten dicsősége („Sűrű felhőben jövök hozzád” Kiv 19,9)
- Isten pecsétje - a szövetség, megerősödés jele (Jn 6,26)

Alkalmaink nagyon fontos szolgálata a személyes közbenjáró imádság, a tanítás után ez következett.

Aki pedig mindvégig kitartott (nem sokan), annak a virrasztás végén hatalmas táncban, örömben, felszabadultságban, ujjongásban volt része. Valami ilyesmi lehetett annak idején Pünkösdkor, amikor az apostolokat betöltötte a Szentlélek az emeleti teremben. Sokan azt hitték, hogy részegek. Ha minket is látott volna valaki ebben a túlcseresznyés örömben, mirőlunk se gondolt volna mást. Táncolt kicsi, nagy, fiatal, öreg, fáradt, férfi és nő!

Amikor írjuk ezt a tanúlságtételt, már eltelt öt hét Pünkösöd óta, de a Szentlélek tüze még mindig bennünk ég, olthatatlanul! Csak még nagyobb lett bennünk a vágy, éhség Őutána.

Ha szeretnéd megtapasztalni Isten lenyűgöző, gyönyörű jelenlétét, szeretettel várunk a Pécsi Imádság Házába (www.pecsiimadsaghaza.hu)!

Márton Anett
Flach Dorottya

Pécs, 2023. 07. 02.